

РЕШЕНИЕ

№ 4529

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 28.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7003** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.129, ал.7, вр. чл.156-161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на С. А. Р.,ЕГН [ЕГН],със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9, срещу Акт за прихващане или възстановяване № П-22220223043338-004-001/28.03.2023г.,потвърден с Решение № 791/12.06.2023г., издадено от Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"С..

С жалбата се иска отмяна на оспорения акт като незаконосъобразен - издаден в противоречие с материалния закон,при съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на разпоредбите на закона и в противоречи с постановени съдебни решения на АССГ.В съдебно заседание жалбоподателят,чрез процесуалният си представител адв.Б. поддържа жалбата и моли да бъде отменен обжалвания акт.Претендира за присъждане на сторените съдебни разноси съгласно представен списък.Депозира писмени бележки в срок.

Ответникът по жалбата – директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк.Н. оспорва жалбата,като неоснователна.Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Депозира писмени бележки в срок.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството е било образувано във връзка с подадени искания от С. А. Р. за възстановяване на суми с вх.№59-00-79/30.01.2023г. и №59-00-93/06.02.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. на недължимо събрани суми по изпълнително дело №[ЕГН]/2012г.

С Резолюция за извършване на проверка /РИП/ №П-22220223043338-ОРП-001/08.03.2023г., издадена от Т. Б. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. е възложено извършване на проверка по прихващане и/или възстановяване на ДДС за отделните данъчни периоди от 01.12.2010 г. до 31.12.2010 г., от 01.04.2011 г. до 31.05.2011 г. и от 30.09.2011 г. до 11.01.2012г. За резултатите от проверката е съставен АПВ/№П-22220223043338-004-001/28.03.2023г., издаден от И. В. С., на длъжност: инспектор по приходите при ТД на НАП С., връчен по електронен път на 04.04.2023 г.

При проверката е установено, че С. А. Р. с ЕИК[ЕИК] е регистрирано лице по ЗДДС, считано от 16.05.2011 г., като същият е вписан в регистър [улица] г. като физическо лице, упражняващо свободна професия или занаятчийска дейност, на основание чл. 3, ал. 1, т. 9 от Закона за регистър БУЛСТАТ, с правно организационна форма осигурител и е регистриран ,като самоосигуряващо се лице, по смисъла на чл. 4, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване (КСО). В хода на проверката е установено, че на С. А. Р. е извършена ревизия, с обхват данък върху добавената стойност за периода от 15.08.2006г. до 15.05.2011г., за данък върху доходите на физическите лица /ФЛ/-свободни професии, граждански договори и др. за периода от 01.01.2005г. до 31.12.2006г. и за данък върху доходите на ФЛ - свободни професии, граждански договори и др. за периода от 01.01.2007 г. до 31.12.2009 г., приключила с РА №[ЕГН]/11.01.2012г., с който са установени задължения в общ размер на 199 958,99 лв. Във връзка със задължения по РА №[ЕГН]/11.01.2012г. е образувано ИД №22120003679/2012г. срещу лицето за събиране на изискуеми публични задължения. На 03.01.2020г. е подадено възражение от С. А. Р. с вх.№59-00-8/03.01.2020 г. пред ТД на НАП С., с искане по чл. 171, ал. 2 от ДОПК да бъдат отписани всички погасени по давност задължения, включително задължения по ЗДДС за данъчните периоди: м. 12.2008г. и от м. 01.2009 г. до м.11.2009 г., установени с РА №[ЕГН]/11.01.2012г. С Разпореждане с изх. №С200022-137-0000335/17.01.2020 г. на главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е отказано отписването на задълженията по давност. С Решение №ПИИ-61/07.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. е отхвърлена подадената от лицето жалба срещу Разпореждане с изх. №С200022-137-0000335/17.01.2020г. Решението на ТД на НАП – [населено място] е обжалвано по съдебен ред, като с Решение №7412/21.12.2020 г. постановено по адм. дело №2386/2020 г. по описа на Административен съд София - град, Първо отделение, 6-ти състав, съдът отменя Решение №ПИИ-61/07.02.2020г. на директора на ТД на НАП С. и връща преписката за ново произнасяне по възражението за погасяване по давност, отписване на публични задължения по давност и прекратяване на изпълнителното производство за задълженията по ЗДДС за данъчни периоди м.12.2008г. и от м.01.2009 г. до 11.2009 г., установени с Ревизионен акт № [ЕГН]/11.01.2012 г. На 20.02.2020г. е подадено второ възражение от С. А. Р. с вх.№94-С-159/20.02.2020г. за отписване, поради изтекла давност на задълженията по

ЗДДС за данъчните периоди м.12.2008г. и от м. 01.2009 г. до м.11.2009г.С Разпореждане с изх. №С200022-137-0003103/02.04.2020 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП - С. и Решение №ПИ-188/08.05.2020 г. на директора на ТД на НАП – С. е отказано погасяване по давност на задълженията по ЗДДС.С Решение №6040/04.11.2020 г., постановено по адм. дело №4620/2020г. по описа на Административен съд София - град, трето отделение, 2-ри състав е отменено Решение №ПИ-188/08.05.2020 г. на директора на ТД на НАП - С. и преписката е върната за ново произнасяне.Във връзка с постановените решения на АССГ от Ст.Р. е подадено Искане за прихващане или възстановяване по реда на чл. 129 от ДОПК с вх. №94-С-33 от 14.01.2021г. за възстановяване на недължимо платени и събрани суми по РА №[ЕГН]/11.01.2012г. за данъчните периоди от 01.12.2008 г. до 31.12.2008 г. и от 01.01.2009 г. до 30.11.2009г.,събрани след 03.01.2020г.,на която дата е направено възражение за изтекла погасителна давност, възобновяване на производството и коректно разпределение на събраните суми след 03.01.2020 г., и отписване по давност и на всички изискуеми суми и за м. 12.2009 г., лихви за забава върху сумите, събрани след датата 03.01.2020 г., на която е направено възражението.Извършена е проверка, приключила с АПВ №П-22220221012134-004-001/15.02.2021 г., с който са определени суми за възстановяване в размер на 19 200,88 лв., за недължимо събрани суми по сметката на принудително събиране и законна лихва в размер на 1 013,46 лв., и е извършено прихващане на изискуеми публични задължения на лицето в размер на 105,52 лв.Поради допусната очевидна фактическа грешка в АПВ №П-22220221012134-004-001/15.02.2021г. на основание чл. 133, ал. 3 от ДОПК е издадено Решение №П-22220221036986-134-001/06.10.2021г. от М. Д. П. – С.,на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С. за поправка на горесцитираното АПВ с което е определена сума за възстановяване сума в размер на 41 426,14 лв. и законна лихва в размер на 4 867,96 лв. и е извършено прихващане на изискуеми публични задължения на лицето в размер на 16 861,73 лв.След връчването,актът е изпратен за осчетоводяване,като същият е върнат,тъй като с решение на териториалния директор на ТД на НАП С. е отменено изцяло разпореждането за разпределение на събраната сума, в размер на 57 548,78 лв.,постъпила на 10.08.2020 г. в данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице. Предвид горното е прието, че е допусната явна фактическа грешка в решението за поправка от 06.10.2021г.,издадено Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022г. от М. Д. П. – С. за поправка на АПВ №П-22220221012134-004-001/15.02.2021г.С последното Решение от 24.01.2022г., връчено на 07.03.2022 г. е установена подлежаща на възстановяване сума в размер на 57 548,78 лв., от която е прихваната сума в размер на 17 011,28 лв., за задължения по ИД №22120003679/2012г., в т. ч. за данък върху добавена стойност за м. 12.2010 г. в размер на 4 037,53 лв. и лихви от 6 936,78 лв., за м. 04.2011 г. в размер на 537,85 лв. и лихви от 569,96 лв., за м. 05.2011 г. в размер на 313,00 лв. и лихви от 329,02 лв. и за лихви за периода от 30.09.2011 г. до 11.01.2012 г. в размер на 4 117,45 лв., както и задължения за глоби и такси по сметка на ВСС в общ размер на 169,69 лв., в резултат на което е ефективно възстановена сума в размер на 40 537,50 лв., ведно със законната лихва по чл. 129, ал. 6 от ДОПК,изчислена за периода от 10.08.2020 г. до 24.01.2022г. в размер на 8 521,10 лв.Решение №П-22220221036986-134-001/06.10.2021г. е обжалвано по административен ред, като с Решение №461/29.03.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С. жалбата е оставена

без разглеждане, поради липса на правен интерес, като същото с Определение №7412/29.06.2022 г. на Административен съд София - град е отменено и преписката е върната за произнасяне по същество. В тази връзка е издадено Решение №1832/24.11.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което жалбата е оставена без разглеждане, като недопустима и производството по жалбата е прекратено. С Определение №257/10.01.2023 г. по адм. дело №11748/2022 г. по описа на Административен съд София – град е отменено посоченото по-горе решение на директора на дирекция ОДОП, като преписката е върната за произнасяне по същество. В тази връзка е издадено Решение №117/25.01.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което Решение №П-222200221036986/06.10.2021 г. за поправка на АПВ №П-22220221012134-004-001/15.02.2021 г. е отменено, като е посочено, че претенциите на жалбоподателя са удовлетворени с последващото издадено Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022г. Горещитираното Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022г. е оспорено по административен ред, като същото е потвърдено с Решение №783/20.05.2022г. на директора на дирекция ОДОП С.. С Определение №8065/14.10.2022г. по описа на адм. дело №7156/2022г. на Административен съд София – град и с Определение №11726/16.12.2022 г. на ВАС производството е прекратено и жалбата на С. А. Р. е оставена без разглеждане, поради което същото е влязло в сила. На 10.01.2022 г. е подадена молба за погасяване по давност на задължения по РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. за 2009 г., 2010 г. и 2011г. С разпореждане с изх. №С220022-137-0000670/24.01.2022 г. на публичния изпълнител е направен отказ за погасяване по давност на задължения за м. 12.2010 г. и 2011 г., като е посочено, че останалите задълженията за предходните периоди са били прекратени с друго разпореждане. Горещитираното Разпореждане е обжалвано пред директора на ТД на НАП С., който с Решение №ПИ-32А/10.02.2022 г. е оставил жалбата без уважение, като неоснователна. С Решение №3594/30.05.2022 г. постановено по адм. дело № 2347/2022 г. по описа на Административен съд София - град, Първо отделение, 69-ти състав е отменено Разпореждане с изх. №С220022-137-0000670 24.01.2022г. в частта, с която не е прекратено ИД №22120003679/2012г., относно установените с РА №[ЕГН]/11.01.2012 г. задължения за периода от 01.12.2010 г. до 30.11.2011 г., като е върнал производството към публичния изпълнител за ново произнасяне по възражението за погасяване поради давност, и е потвърдено в частта на задълженията, установени по електронен фиш №К3641323/19.02.2020 г. на ОД на МВР В. Т.. С писмо от 10.06.2022 г. публичния изпълнител е уведомил лицето, че към този момент по ИД №22120003679/2012г. няма задължения, които да бъдат прекратени на основание погасителна давност, като същите са били прихванати с Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022 г. за поправка на АПВ №П-22220221012134-004-001/15.02.2021 г., което е оспорено по административен ред. На 01.03.2022 г. е подадено ново възражение за погасяване поради изтекла абсолютна давност на задължения по РА №[ЕГН]/11.01.2012г., като с Разпореждане изх. №С220022-137-0002978/10.03.2022г. публичния изпълнител е направил отказ за прекратяване на производството за задължения в размер на 17 072,44 лв., поради това, че сумата е прихваната с АПВ №П-22220221012134-004-001 от 15.02.2021г., изменено с Решение за поправка №П-22220222015500-134-001 от 24.01.2022 г. Горещитираното Разпореждането е обжалвано пред директора на ТД на НАП – С., като с Решение №ПИ-136/04.04.2022 г. жалбата е оставена без уважение, като неоснователна. Същото е обжалвано по съдебен ред, при което е постановено

Решение №43/05.01.2023г. на Административен съд София - град с което са дадени указания на ОП по прилагане на закона.

След постановеното решение на АССГ,публичният изпълнител е издал Разпореждане изх. №230022-178-0003252/02.02.2023г. с което е прекратил,поради изтекла погасителна давност, събирането на вземанията за периоди от 01.12.2010г. до 30.11.2011г.,установени с РА №[ЕГН]/11.01.2023г. в общ размер на 16 841,59 лв.В резултат на гореизложеното е прието, че на С. А. Р. не следва да бъдат възстановени прихванатите суми по реда на чл. 129 от ДОПК,които представляват задължения по РА№[ЕГН]/11.01.2012г. за данъчните периоди: м. 01.12.2010г.-до 30.11.2011г,по отношение на които е направено възражение за изтекла погасителна давност.

Актът за прихващане или възстановяване /АПВ/№П-22220223043338-004-001/28.03.2023г.,издаден от И. В. С., на длъжност-инспектор по приходите при ТД на НАП С. е оспорен пред директора на ОДОП С.,като е депозирана жалба вх.№94-С-333/06.04.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.№23-22-606/20.04.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.,от С. А. Р..С решение №791/12.06.2023г. директорът на дирекция „ОДОП”-С. при ЦУ на НАП , е потвърдил АПВ ,като е посочил в мотивите си,че задълженията за горесцитираните периоди са прихванати с Решение №П-22220222015500-34-001/24.01.2022 г. за поправка на АПВ №П-22220221012134-004-001/15.02.2021г. Същото е оспорено по административен ред и е потвърдено с Решение №783/20.05.2022г. на директора на дирекция ОДОП С..С Определение №8065/14.10.2022г. по описа на адм. дело №7156/2022г. на Административен съд София–град и с Определение №11726/16.12.2022г. на ВАС производството е прекратено и жалбата на С. А. Р. е оставена без разглеждане,поради което Решение №П-22220222015500-34-001/24.01.2022г. е влязло в законна сила, поради което актът не подлежи на повторно оспорване пред решаващия административен орган.Повторното подаване на жалба пред решаващия административен орган по въпрос, по който същият вече се е произнесъл е недопустимо.

За установяване на обективната истина по делото и проверка на спорните обстоятелства,съдът по искане на жалбоподателя е допуснал съдебно-счетоводна експертиза.Експертизата е извършена на база документите по делото и постановени съдебни решения по повод обжалвани административни актове.От вещото лице е изготвило подробна справка относно извършените преводи по сметка на НАП и издадените в тази връзка административни актове./л.218-278/.Съдът възприема изготвеното заключение на вещото лице,като компетентно, обективно и обосновано,съобразени с представените доказателства от страните,същото е неоспорено.Съдът кредитира заключението на вещото лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е в срок и процесуално допустима.Решението е връчено на 19.06.2023г. жалбата е депозирана на 03.07.2023г.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ДОПК данъчните задължения се установяват с РА по чл. 118, а съгласно чл. 110, ал. 1 и 2 – чрез ревизия, която е съвкупност от действия, насочени към установяване на данъци, които действия съгласно чл. 118, ал. 1, т. 1 ДОПК завършват с РА, с който се установяват, изменят и/или прихващат задължения за данъци.

Веднъж вече установено, публичното задължение може да бъде погасено при условията на чл. 171 ДОПК. След изтичането на давностните срокове и при условията на посочената норма, са налице основания за отписване по реда на чл. 173 ДОПК.

Актът, който се постановява в хода на данъчната проверка, е отговор на искането, с което задълженото лице е сезирало приходната администрация. С оглед резултата от тази проверка и в рамките на своята компетентност, приходната администрация упражнява предоставените ѝ правомощия по прихващане/възстановяване.

Оспореният АПВ е издаден от материално компетентен орган и е постановен в изискваната от закона форма. Според [чл. 128, ал. 1 от ДОПК](#), недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност.

В случая с Разпореждане изх. №С230022-178-0003252/02.02.2023г., на ПИ и повод постановеното в Решение №3594/30.05.2022г., постановено по адм. д. №2347/2022г. на АССГ и на основание чл. 226, ал. 1 от ДОПК е прекратено събирането по изпълнително дело /ИД/ №22120003679/2012г. поради изтекла погасителна давност на задължения в общ размер на 16 841.59 лв. И. С. инспектор по приходите при ТД-НАП-С. е издала процесния АПВ, като същата е материално компетентна и производството по издаването на АПВ, като е същата е посочила, че АА е в изпълнение на съдебни решения №3594/30.05.2022г. по дело №2347/22г.

ДОПК регламентира, че актовете за прихващане или възстановяване могат да се обжалват по реда за обжалване на ревизионните актове. Съгласно [чл. 160, ал. 2 от ДОПК](#) съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Спорът между страните е формиран по въпроса правилни ли са изводите на приходната администрация, във връзка с отказа на ИП да възстанови на жалбоподателят прихванатите суми по реда на чл. 129 от ДОПК, по отношение

на които е направено възражение за изтекла погасителна давност.

С определениято по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест(лист 28 от делото).

Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

Съдът приема,че жалбата е основателна поради следното:

Съгласно [чл. 177, ал. 2 от АПК](#),актове или действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни.Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви.

Съгласно [чл. 297 от ГПК](#) влязлото в сила решение е задължително за съда,който го е постановил,и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

По силата на § 2 от ДР на ДОПК за неуредените с този кодекс случаи се прилагат разпоредбите на Административно-процесуалния кодекс и Гражданския процесуален кодекс. Следователно разпоредбата на [чл. 177, ал. 2 от АПК](#) и чл. 297 от ГПК, предвид препращащата норма на § 2 от ДР на ДОПК, намират приложение и в производствата по [чл. 128 и сл. от ДОПК](#).

Съобразявайки разпоредбите на [чл. 177 от АПК](#) и чл. 297 от ГПК, релевантен по делото е въпросът дали органът се е произнесъл съгласно указанията, дадени в Решение № 3594/30.05.2022г. по адм.д. №2347/2022г. на Административен съд София.С влязлото в сила съдебно решение са дадени задължителни указания във връзка с тълкуването и прилагането на закона, като предмет на проверка в настоящото производство е доколко органът по приходите ги е спазил.Със съдебното решение по адм.д. № 2716/2021г.Административен съд София е отменил разпореждане изх.№С220022-137-0002978/10.03.2022г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С., дирекция „Събиране“,в частта,с която не е уважено възражението за изтекла погасителна давност относно публични вземания по изпълнително дело №22120003679/2012г.,касаещи задълженията по РА №[ЕГН]/11.01.2012г. за период от м. декември 2010г. до месец ноември 2011г. С влязъл в сила **съдебен акт е отменен отказът на публичния изпълнител да признае за погасени по давност задълженията по РА№[ЕГН]/11.01.2012г. за период м. декември 2010 г. и за периодите на 2011г., /в размер на 16871,26 лв./,на жалбоподателят като е указано със задължителна сила същите да бъдат признати за погасени.**

В последващо съдебно решение на АССГ, съдът е приел в мотивите си,че,повторният отказ, направен с оспореното решение №ПИ-136/04.04.2022г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото разпореждане изх.№С220022-137-0002978/10.03.2022г. е незаконосъобразен,

както на основание изложените вече в Решение № 3594/30.05.2022г., постановено по адм. д.№2347/2022г., по описа на Административен съд София-град съображения, така и поради **противоречие с влязъл в сила съдебен акт**.Съдът в мотивите си също е посочил,че незаконосъобразно ПИ се е позовал на Решение №П-22220222015500-134-001/24.01.2022г. за поправка на АПВ,с което е прихваната сума в размер на 17 011,28 лв./седемнадесет хиляди и единадесет лева и двадесет и осем стотинки/ т.к. видно от определение №7412/26.09.2022г.,постановено по адм. д.№6255/2022г.,по описа на Административен съд София-град, **този акт не е влязъл в сила**, тъй като АССГ е отменил решение №461 от 29.03.2022г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с което е оставена без разглеждане жалбата с вх.№94-С-64/21.01.2022г. на С. А. Р. срещу **решение №П-22220221036986-134-001 от 06.10.2021г. за поправка на Акт за прихващане и възстановяване №П-22220221012134-004-001 от 15.02.2021г.** и е върнал делото като преписка на директора на дирекция „ОДОП“–С. за произнасяне по същество по подадената жалба.**Съдът е приел,че извършеното прихващане не може да се приеме за безспорно.**Тези указания по тълкуване и прилагане на закона също не са спазени от инспектора по приходите/ИП/ издал обжалваният акт в настоящото производство т.к. същият се е позовал на административен акт който не е влязъл в влязъл в сила и отново не е изпълнил влязъл в сила съдебен акт,които му указва как следва да приложи закона.

В обжалваното в настоящето производство-Акт за прихващане или възстановяване №П-22220223043338-004-001/28.03.2023г. инспектора по приходите /ИП/ е приел същите изводи и е посочил,че за **цитираните периоди задълженията са прихванати с Решение №11-[ЕГН] 5500-34-001/24.01.2022г. за поправка за АПВ №П-22220221012134-004-001/15.02.2021г.**Същото е оспорено по административен ред и е потвърдено с Решение №783/20.05.2022г. на директора на дирекция ОДОП С..ИП не е изпълнил съдебните решения които задължителни за него,като първо процесните задължения посочени по горе са погасени по давност /посочени в първото съдебно решение/ и второ извършеното прихващане е в нарушение на закона/посочено във второто съдебно решение/ т.к. не е имало влязъл в сила адм. акт.Постановеният АПВ е в противоречие с две съдебни решения на АССГ в които мотиви са дадени указания по прилагане на закона.Вместо да изпълни двете съдебни решения по адм.д.№2347/2022г. и адм.д.№ 3943/2022г.,административният орган самостоятелно е тълкувал и приложил закона,като е допуснал несъобразяване с указанията на съдът в две съдебни решения.Акт за прихващане и възстановяване №П-22220223043338-004-001/28.03.2023г. е нищожен съгласно на [чл. 177, ал. 2 от АПК](#) и чл. 297 от ГПК, тъй като е издаден в противоречие с влезли в сила решения на АССГ.Органът е подвел вече установените факти под правно основание и с изводи,които обаче са в противоречие със задължителните указания по съдебни решения по адм.д.№2347/2022г. и адм.д. №3943/2022г.на АССГ.Налице е предпоставка за приложението на разпоредбата на [чл. 177, ал. 2 от АПК](#), тъй като е

волеизявлението на органа(издаденият АПВ) след влизане в сила на съдебни решения е със същото съдържание т.е. налице е тъждество в разпореденото с акта и във фактическите и правни основания и изводи за издаването му.

Съдът следва да го обяви за нищожен,като преписката, съгласно [чл. 173, ал. 2 АПК](#),следва да се върне на административния орган за ново произнасяне,съгласно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на адм.д.№2347/2022г. и адм.д. №3943/2022г. на Административен съд София.

При последващото си произнасяне ИП следва да се произнесе и по претендираната лихва от страна на жалбоподателят върху сумата от 16841,59 лв.,недължимо събрана от ИП съобразено със заключението по приетата СЧЕ.Съгласно чл. 129, ал. 6 от ДОПК,недължимо внесени или събрани суми, с изключение на задължително осигурителни вноски, се връщат със законната лихва за изтеклия период, когато са внесени или събрани **въз основа на акт на орган по приходите**.В останалите случаи сумите се връщат със законната лихва от деня, в който е следвало да бъдат възстановени по реда на ал. 1-4.Законодателят е предвидил,че недължимо събраните суми, както в настоящия случай се връщат със законната лихва за изтеклия период,от събирането им до тяхното възстановяване.При постановяване на акта си ПИ следва да се съобрази с мотивите на решенията посочени по горе на АССГ,както и мотивите в настоящото решение относно размера на дължимата лихва на недължимо събраните суми.

Предвид изхода на спора,искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото,съдът намира за основателно.

По разноските:

Страните своевременно претендират разноски по делото.

Жалбоподателят има право да му се заплатят направените разноски по делото.По настоящото дело се претендират разноски в размер на 3700лв./2450лв. за вещо лице и 1250лв. адвокатско възнаграждение/,които следва да бъдат уважени.

Воден от горното, съдът,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Акт за прихващане или възстановяване№П-22220223043338-004-001/28.03.2023г.,потвърден с Решение №791/12.06.2023г.,издадено от Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"С. по жалба на С. А. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9.

ВРЪЩА за ново произнасяне на органите по приходите при ТД на НАП С. административната преписка по искане по [чл. 128 от ДОПК](#) за възстановяване на С. А. Р. на сумата от 16841,59 лв., ведно със законната лихва, съгласно задължителните указания по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно – осигурителна практика" ОДОП С. при ЦУ на НАП да заплати на С. А. Р., [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.4, офис 9 разноси в размер на 3700лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

съдия: